

MURERBIER

Murerbierne (slægten *Osmia*) hører, som navnet antyder, til den gruppe af bier, der murer deres egne reder. Murerbien må ikke forveksles med murbien, *Colletes daviesanus*, som er den, der kan gøre skade på murværk.

Biologi

Murerbierne er såkaldte enlige bier. Det betyder, at hver enkelt hun selv anlægger sin egen rede og selv samler føde til sine larver. Reden kan anbringes mange forskellige steder. I naturen vil det f.eks. være i ler- og sandskrænter, i huller i gamle træstubbe, i tomme sneglehuse eller i hule stængler. De kan også bygge deres reder i huse i eksisterende huller i murværket eller i en bræddebeklædning. Der er eksempler på, at de har bygget reder i nøglehuller eller i møbler eller mellem bøgerne i reolen - kort sagt på steder, hvor der er adgang til og fra det fri.

Rederne bygges af sand, ler, sten og plantemateriale. I hver rede placerer hunnen et forråd af pollen, inden hun lægger et æg og forsejler reden. Når larven klækker fra ægget, spiser den i løbet af nogle uger forrådet af pollen og skifter hud adskillige gange. Herefter spinder den en kokon og forpupper sig. I puppen sker forvandlingen til den voksne murerbi, som - afhængig af arten - kommer frem fra det tidlige forår til hen i juli måned. De fleste arter har kun én generation om året.

Skade

Murerbierne udnytter kun allerede eksisterende huller eller hulheder og ødelægger derfor ikke noget. Tværtimod gør de nytte ved at bestøve frugttræer og buske. Murerbier kan som andre bier stikke, men de er meget lidt aggressive og stikker kun yderst sjældent. I reglen optræder de kun i et lille antal, og der er ingen grund til at bekæmpe dem.